

Sygn. akt III KRS 36/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSA Marek Procek (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania G.M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 lipca 2016 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim [...],

z udziałem D.M. i K.N.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2017 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: Rada lub KRS) uchwałą z dnia 26 lipca 2016 r. postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydatury: Pani D.M. – sędzi Sądu Rejonowego w [...] oraz

Pana K.N. – sędziego Sądu Rejonowego [...] w [...], a także nie przedstawiać Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na tym stanowisku kandydatur: Pana M. K. – sędziego Sądu Rejonowego w [...], Pani G.M. – sędzi Sądu Rejonowego [...] w [...] oraz Pana T. N. – sędziego Sądu Rejonowego w [...].

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że na dwa wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim zgłosiło się pięcioro kandydatów. Zespół członków Rady na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2016 r., po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w postępowaniu konkursowym materiałami i po przeprowadzeniu narady, postanowił jednogłośnie zarekomendować Radzie kandydatury: Pani D.M. – sędzi Sądu Rejonowego w [...] oraz Pana K.N. – sędziego Sądu Rejonowego [...] w [...].

W ocenie zespołu członków KRS, za kandydaturami Pani D.M. oraz Pana K.N. przemawiało, brane pod uwagę łącznie, zdobyte kwalifikacje i posiadane doświadczenie oraz pozytywne oceny kwalifikacji i pozytywne opinie służbowe. Według zespołu członków Rady, rekomendowani kandydaci cechują się wieloletnim doświadczeniem orzecznictwem, posiadają doświadczenie w pełnieniu funkcji administracyjnych w jednostkach sądownictwa powszechnego oraz uzyskali jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i najwyższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...].

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, KRS postanowiła podzielić stanowisko zespołu członków KRS i przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydatury Pani D.M. oraz Pana K.N..

Pani D.M., urodzona 25 grudnia 1968 r., ukończyła wyższe studia na kierunku psychologia na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu [...] w 1994 r. z wynikiem bardzo dobrym. Natomiast w roku 1995 ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu w [...], również z wynikiem bardzo dobrym. W latach 1995-1997 odbywała aplikację sądową, zakończoną egzaminem sędziowskim, złożonym przez kandydatkę we wrześniu 1997 r. z oceną bardzo dobrą. Od 1 października 1997 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w [...], gdzie początkowo orzekała w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, zaś od 1 listopada 1998 r. w Wydziale Cywilnym.

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 14 lipca 1999 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...], gdzie nadal orzeka w Wydziale I Cywilnym, pełniąc od 15 maja 2000 r. do 30 września 2003 r. i od 1 kwietnia 2004 r. do chwili obecnej funkcję Przewodniczącej Wydziału. W okresie od 1 października 2003 r. do 31 marca 2004 r. (na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości) oraz w późniejszym czasie (na podstawie jednodniowych delegacji udzielanych przez Prezesa Sądu Okręgowego w [...] oraz Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]) pełniła obowiązki sędziego w Wydziale II Cywilnym-Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...]. Z dniem 4 listopada 2013 r. kandydatka powołana została do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Rejonowego w [...]. Kandydatka uczestniczyła w licznych szkoleniach zawodowych. Pani D.M. uzyskała bardzo dobrą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora ds. cywilnych. Opiniujący zwrócił uwagę na bardzo dobre wyniki statystyczne pracy, stabilność orzecznictwa, terminowość pisania uzasadnień w sądach obu instancji. Według wizytatora, dobra efektywność pracy oraz bardzo dobry poziom merytoryczny orzecznictwa uprawniają kandydatkę do objęcia stanowiska sędziego sądu okręgowego. Kandydatka uzyskała również pozytywną opinię Prezesa Sądu Rejonowego w [...]. Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w sposób jednogłośnie zaopiniowało pozytywnie kandydaturę Pani D.M. na wakujące stanowisko sędziowskie. Na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...] w dniu 27 czerwca 2016 r. kandydatka uzyskała 54 głosów „za” i 17 głosy „przeciw”.

Pan K.M., urodzony 16 czerwca 1974 r., ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu w [...] w roku 1998 z wynikiem bardzo dobrym. W latach 1998-2001 odbywał aplikację sądową, zakończoną egzaminem sędziowskim, złożonym przez kandydata w kwietniu 2001 r. z oceną bardzo dobrą. Od 18 czerwca 2001 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w [...], gdzie orzekał w Wydziale Cywilnym w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu, a Wydziale Gospodarczym w wymiarze $\frac{1}{4}$ etatu. Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 4 grudnia 2003 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...], gdzie nadal orzekał w Wydziale Cywilnym i Wydziale Gospodarczym. Na własny wniosek, z dniem 15 kwietnia 2004 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...], gdzie od 31 grudnia 2010 r. orzekał w Wydziale

Cywilnym. Od 1 lipca 2005 r. do 31 maja 2007 r. pełnił funkcję zastępcy Przewodniczącego Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w [...], a od 1 czerwca 2007 r. do 31 grudnia 2010 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. W 2006 r. kandydat ukończył podyplomowe studia w zakresie prawa europejskiego dla sędziów organizowane przez Uniwersytet w [...], w 2007 r. podyplomowe studium prawa cywilnego dla sędziów sądów powszechnych organizowane przez Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk oraz w 2010 r. podyplomowe studia organizacji i zarządzania w wymiarze sprawiedliwości organizowane przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Z dniem 1 stycznia 2011 r. (w związku z podziałem Sądu Rejonowego w [...]) kandydat przeniesiony został na stanowisko sędziego Sadu Rejonowego [...] w [...], gdzie orzekał do dnia 31 grudnia 2015 r. w Wydziale Cywilnym. Od 17 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2015 r. pełnił funkcję Wiceprezesa tegoż Sądu. Pełnił obowiązki sędziego w Wydziale Cywilnym-Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...], początkowo na podstawie jednodniowych delegacji udzielanych przez Prezesa Sądu Okręgowego w [...] oraz Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...], a następnie od 1 stycznia 2016 r. do nadal na podstawie stałej delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości. Kandydat uczestniczył w licznych szkoleniach oraz kilku konferencjach naukowych, prowadząc także zajęcia dla aplikantów radcowskich z zakresu prawa cywilnego oraz postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego.

Pan K.M. uzyskał rekomendującą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora do spraw cywilnych. Opiniujący zwrócił uwagę, że kandydat z powodzeniem łączył uzyskiwanie ponadprzeciętnych wyników ilościowych w pracy orzeczniczej z wykonywaniem obowiązków Wiceprezesa Sądu Rejonowego. Według wizytatora, kandydat jest doświadczonym i dojrzałym sędzią, o właściwym podejściu do obowiązków, opanował warsztat orzeczniczy, uzyskując wysoką stabilność orzecznictwa.

Kandydat uzyskał również pozytywne opinie Prezesa Sądu Rejonowego [...] w [...] oraz Przewodniczącego Wydziału II Cywilno-Odwoławczego Sądu Okręgowego w [...]. Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w sposób jednogłośnie zaopiniowało pozytywnie kandydaturę Pana K.N. na wakujące stanowisko sędziowskie. Na posiedzeniu Zgromadzenia

Ogólnego Sędziów Apelacji [...] w dniu 27 czerwca 2016 r. kandydat uzyskał 60 głosów „za” i 12 głosy „przeciw”.

W uzasadnieniu uchwały KRS stwierdziła, że przy podejmowaniu decyzji kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Uzasadniając dokonany wybór, w świetle zastosowanych kryteriów, KRS podniosła, że Pani D.M. posiada duże i różnorodne doświadczenie zawodowe, które zdobyła wykonując od niemal dziewiętnastu lat czynności orzecznicze, początkowo jako asesor sądowy, a następnie sędzia Sądu Rejonowego w [...]. W ocenie Rady, kandydatka posiada wysokie kwalifikacje zawodowe, które stale podnosi przez uczestnictwo w szkoleniach. Z powodzeniem łączy wykonywanie funkcji orzeczniczych z pełnieniem funkcji administracyjnych Przewodniczącej Wydziału i Wiceprezesa Sądu Rejonowego.

Pan K.M. również posiada bogate doświadczenie zawodowe, wynikające z ponad piętnastoletniego okresu wykonywania czynności orzeczniczych, początkowo jako asesor sądowy, a następnie jako sędzia Sądu Rejonowego [...] w [...], a obecnie na podstawie delegacji w Sądzie Okręgowym w [...]. Kandydat uzyskał także doświadczenie wynikające z pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Rejonowego.

Rada podkreśliła, że za wyborem Pani D. M. oraz Pana K.N. przemawia nie tylko doświadczenie orzecznicze, w tym zdobyte podczas pracy na delegacji w Sądzie Okręgowym w [...], ale także jednogłośnie pozytywne opinie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i najwyższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...].

W ocenie KRS, pozostałe osoby uczestniczące w procedurze nominacyjnej, na podstawie zgromadzonych i ocenionych łącznie materiałów sprawy, nie posiadają wyższych kwalifikacji zawodowych od wskazach wyżej kandydatów.

Rada wskazała przy tym, iż kandydaci: Pani D. M., Pan K.M. i Pani G.M. ukończyli z ocenami bardzo dobrymi wyższe studia prawnicze oraz z wynikami bardzo dobrymi złożyli egzaminy sędziowskie, a także uzyskali jednomyślnie pozytywne opinie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...], z tym, iż Pani G.M. uzyskała niższą ocenę kwalifikacji oraz niższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...] (49 głosów „za” przy 23 głosach „przeciw”).

W podsumowaniu KRS stwierdziła, że o wyborze Pani D.M. i Pana K.N. zdecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności ich doświadczenie zawodowe, odpowiednio: bardzo dobra i rekomendująca ocena kwalifikacji oraz najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego. Pozostałe kandydatury posiadają niższe kwalifikacje zawodowe oraz uzyskały niższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...].

Referując wyniki głosowania nad poszczególnymi kandydaturami, Rada stwierdziła między innymi, że na kandydaturę:

- Pani D.M. oddano 15 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw” i oddano 3 głosy „wstrzymujące się”, udzielając tej kandydatce poparcia bezwzględna większością głosów,

- Pana K.N. oddano 15 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw” i oddano 3 głosy „wstrzymujące się”, udzielając temu kandydatowi poparcia bezwzględna większością głosów,

- Pani G.M. nie oddano głosów „za” i nie oddano głosów „przeciw”, zaś oddano 18 głosów „wstrzymujących się”, w rezultacie czego kandydatka ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Odwołanie od powyższej uchwały wniosła Pani G.M., zaskarżając ją w części obejmującej nieprzedstawienie skarżącej Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] oraz w zakresie przedstawienia Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydatur: Pani D.M. – sędzi Sądu Rejonowego w [...] oraz Pana K.N. – sędziego Sądu Rejonowego [...] w [...], wnosząc o uchylenie uchwały lub rozpoznanie tej sprawy ponownie przez KRS na podstawie art. 44 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 976, dalej jako ustawa o KRS).

Zaskarżonej uchwale skarżąca zarzuciła naruszenia art. 33 ust. 1 i art. 35 ust. 2 ustawy o KRS w związku z art. 57a § 1, 4 i 5 i art. 57b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 133 z późn. zm., dalej jako p.u.s.p.), gdyż uchwała nie została podjęta po wszechstronnym rozważeniu sprawy; wynika to stąd, że przedstawiona KRS do

opiniowania ocena kwalifikacji, dotycząca kandydatury skarżącej, sporządzona została z pominięciem złożonych przez nią uwag i z naruszeniem ustawowych zasad oceny kwalifikacji; a w miejsce kompleksowej oceny, zawierającej odniesienie się do tych uwag, sporządzono opinie uzupełniającą, abstrahującą od nich. Skarżąca zarzuciła uchwale również naruszenie art. 60 Konstytucji RP (w związku z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji RP), jako przepisu gwarantującego obywatelom polskim, korzystającym z pełni praw publicznych, prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach, gdyż opiniowanie jej kandydatury nastąpiło w oparciu o wadliwie sporządzoną ocenę kwalifikacji i tym samym nastąpiło naruszenie zasady jednakowych, przejrzystych i weryfikowalnych kryteriów doboru kandydatów do tej służby.

W motywach odwołania Pani G.M. podniosła, że sędzia wizytator nie uwzględnił uwag złożonych przez nią w piśmie z 25 maja 2015 r. do oceny sporządzonej na potrzeby wcześniejszego postępowania nominacyjnego, dotyczącego obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2015 r., zakończonego uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 lipca 2015 r. Powyższe, w jej ocenie, stanowi naruszenie ustawowej zasady sporządzania oceny kwalifikacji i w konsekwencji zasady stosowania jednakowych, przejrzystych i weryfikowalnych kryteriów doboru kandydatów do służby sędziowskiej. Skarżąca stwierdziła, że obowiązkiem KRS jest badanie czy ocena kwalifikacji kandydata została sporządzona zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jest to szczególnie istotne ze względu na zniesienie przepisu nakazującego rozpatrzenie zgłoszonych do oceny uwag przez trzech sędziów wizytatorów i przewidującego możliwość jej skorygowania (dawny art. 57a § 7 i 8 p.u.s.p.). Przyjęcie tezy przeciwnej podważałoby, w ocenie skarżącej, racjonalność wprowadzenia przez ustawodawcę możliwości złożenia uwag do oceny kwalifikacji, w trybie art. 57ah § 4 p.u.s.p., jako sposobu wzruszenia niesłusznych sądów o kandydacie na urząd sędziego.

Pani G.M. podniosła, że jej uwagi do oceny kwalifikacji, złożone w piśmie z 25 maja 2015 r., nie zostały uwzględnione przez sędziego wizytatora przy sporządzaniu oceny w aktualnej procedurze konkursowej. Opiniujący nie odniósł się do wskazanych przez nią uchybień wcześniejszej oceny i niektóre z nich

powielił, co świadczy o niespełnianiu przez ten dokument wymagań formalnych oraz stanowi o jego nierzetelności. Złożone uwagi dotyczyły przede wszystkim efektywności pracy oraz stopnia obciążenia referatu kandydatki, które na skutek błędnej interpretacji wyników statystycznych oraz nieuwzględnienia sytuacji kadrowej wydziału i jednoczesnego rozpoznawania spraw w ramach delegacji w Sądzie Okręgowym w [...], niekorzystnie przedstawiły wyniki jej pracy. Zdaniem skarżącej, istotnym mankamentem sporządzonej oceny kwalifikacji było nieuwzględnienie sposobu przydzielania spraw różnego dla sędziów pełniących funkcje i sędziów ich nie pełniących. Wskazała, że udział spraw drobnych, rozstrzyganych na posiedzeniach niejawnych, o tzw. „100% załatwalności”, kierowanych prawie w całości do referatu sędziów funkcyjnych zaniżył jej ocenę. Podniosła, że było to konsekwencją tego, że nie pełni funkcji przewodniczącego ani zastępcy przewodniczącego Wydziału. Mając powyższe na uwadze, odwołująca się stwierdziła, że Rada, wobec wskazanych uchybień oceny kwalifikacji, nie powinna opierać decyzji o nieprzedstawieniu jej kandydatury Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie, na tak sporządzonej ocenie, a większe znaczenie powinny mieć pozostałe ustawowe kryteria wyboru.

Pani G.M. podniosła, że posiada dziewiętnastoletnie doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w pracy w charakterze nauczyciela akademickiego oraz orzecznicze w Sądzie Rejonowym [...] w [...] i w ramach delegacji w Sądzie Okręgowym w [...]. Ponadto uzyskała bardzo dobre opinie: Przewodniczącego Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w [...] oraz Prezesa Sądu Rejonowego [...] w [...], stale podnosi kwalifikacje zawodowe w ramach szkoleń, a także otrzymała bardzo dobre oceny na dyplomie ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminu sędziowskiego, jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] (5 głosów „za”) oraz wysoki wynik głosowania Zgromadzenia Ogólnego Apelacji [...] (49 głosów „za” i 23 głosy „przeciw”). Dodała, że jest autorem artykułów opublikowanych w Kwartalniku Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Mając na uwadze powyższe argumenty, skarżąca wskazała, że posiada bogatsze doświadczenie zawodowe od Pana K.N., który wykonuje obowiązki orzecznicze od 2001 r. oraz uzyskała porównywalne (o 5 głosów mniej „za”) do Pani D.M. poparcie Zgromadzenia

Ogólnego Apelacji [...].

Oceniając wniesiony przez Panią G. M. w odwołaniu od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z 26 lipca 2016 r., wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, zespół członków Rady na posiedzeniu 13 października 2016 r. zapoznał się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, przeprowadził naradę i postanowił jednogłośnie rekomendować Radzie odmowę ponownego rozpatrzenia sprawy z wniosku Pani G.M. z uwagi na brak w sprawie nowych, nieznanych uprzednio Radzie okoliczności.

Uzasadniając stanowisko, zespół członków wskazał, że zgodnie z dyspozycją art. 57a^h § 4 p.u.s.p. kandydat ma prawo do złożenia prezesowi sądu uwag do oceny kwalifikacji sporządzonej przez sędziego wizytatora w terminie siedmiu dni od daty zamieszczenia tej oceny w systemie teleinformatycznym. W procedurze konkursowej dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2015 r., Pani G.M. nie złożyła uwag do oceny kwalifikacji z 30 maja 2016 r. Okoliczności powoływane przez nią w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim, znane były Radzie także w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2016 r.

Członkowie zespołu Rady, analizując kandydaturę Pani G.M., mieli na względzie, że w jej referacie pozostawała jedna sprawa, w której w grudniu 2013 r. stwierdzono przewlekłość postępowania w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Ogół okoliczności tej sprawy, w tym kwestia zaistniałej przewlekłości, znane były tak zespołowi członków Rady, jak i Radzie i miały wpływ zarówno na jej decyzję wyrażoną w uchwale z dnia 28 lipca 2015 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., i nieprzedstawieniu skarżącej, jak i w uchwale z dnia 26 lipca 2016 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w

[...], ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., i nieprzedstawieniu skarżącej.

Pani G.M. nie została przedstawiona Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie w postępowaniu dotyczącym dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2016 r., albowiem Rada uwzględniła całokształt okoliczności sprawy, w tym uzyskaną ocenę kwalifikacji oraz stwierdzenie przewlekłości w jednej z prowadzonych przez skarżącą spraw, a także uzyskane poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] (kandydaci przedstawieni z wnioskiem o powołanie i odwołująca się uzyskali jednomyślnie pozytywną opinię) i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...] (Pan K.M. uzyskał 60 głosów „za” przy 12 głosach „przeciw”, Pani D.M. 54 głosy „za” przy 17 głosach „przeciw”, a Pani G.M. 49 głosów „za” przy 23 głosach „przeciw”).

Zespół członków Rady podkreślił przy tym, że uwzględniona została także problematyka różnicowania obciążenia orzeczniczego sędziów pełniących i nie pełniących funkcji administracyjnych w strukturach wymiaru sprawiedliwości, a w konsekwencji oceny ich kwalifikacji. Kwestie tego rodzaju są każdorazowo uwzględniane przez KRS przy formułowaniu wniosków o powołanie na urząd sędziowski. Ponadto wskazane przez skarżącą niedokładności w sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania ocenie kwalifikacji, nie mają charakteru dyskwalifikującego ten dokument, który świadczy jednoznacznie o wysokich kwalifikacjach Pani G.M.. Rada dodała przy tym, że ocena ta została sporządzona w zakresie nieobjętym poprzednią oceną kwalifikacji, zgodnie ze stanowiskiem KRS z dnia 7 września 2012 r. w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, z którego wynika, że w przypadku wskazania przez kandydata częściowo innych sygnatur, niż będące podstawą poprzedniej opinii, sędzia wizytator sporządza uzupełniającą ocenę kwalifikacji.

Uwzględniając powyższe, zespół członków Rady stanął na stanowisku, że w sprawie brak jest nowych okoliczności, nieznanych Radzie w chwili podejmowania uchwały, co uzasadnia odmowę ponownego rozpatrzenia sprawy.

Krajowa Rada Sądownictwa po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy podzieliła stanowisko członków zespołu Rady i uznała za bezzasadny wniosek Pani G.M. o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku z

powyższym, Rada uchwałą z dnia 13 października 2016 r. postanowiła odmówić ponownego rozpatrzenia sprawy objętej uchwałą KRS z dnia 26 lipca 2016 r.

Pani G.M. w piśmie z dnia 23 listopada 2016 r. podała, że nie skorzysta z prawa zaskarżenia uchwały Rady z dnia 13 października 2016 r. Odnosząc się zaś do stanowiska zaprezentowanego w uzasadnieniu tejże uchwały, stwierdziła, że nie złożyła uwag do oceny kwalifikacji sporządzonej na potrzeby niniejszej procedury konkursowej, gdyż uwagi takie złożyła do oceny z dnia 19 maja 2015 r., która w aktualnej procedurze konkursowej została wykorzystana. Uwagi te, zdaniem skarżącej, nie zostały rozpatrzone, ani w poprzedniej, ani w aktualnej procedurze konkursowej. Skarżąca dodała przy tym, iż wnoszenie kolejnych uwag, bez ich rozpoznania, jest bezcelowe, a nawet niekorzystne dla wnoszącego, ze względu na wyższą pozycję wizytatora sporządzającego ocenę. Ocena taka miała zaś bezpośredni wpływ na opiniowanie przeprowadzone przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Apelacji [...].

W odpowiedzi na odwołanie Pani G.M. od uchwały z dnia 26 lipca 2016 r., Rada wniosła o oddalenie odwołania w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Motywuując swoje stanowisko, Rada podała, iż Pani G.M. spełnia wymagania do powołania na stanowisko sędziego sadu okręgowego. Rada uwzględniła przy tym, iż odwołująca się posiada dziesiętnastoletnie doświadczenie orzecznicze, które nabyła w Sądzie Rejonowym [...] w [...] i w ramach jednodniowych delegacji w Sądzie Okręgowym w [...]. Rada wzięła również pod uwagę doświadczenie odwołującej się w pracy w charakterze nauczyciela akademickiego. Rada miała także na względzie opisujące kandydatkę pozytywne opinie służbowe, jej bardzo dobre oceny ukończenia studiów prawniczych oraz egzaminu sędziowskiego, autorstwo publikacji oraz podnoszenie kwalifikacji, poprzez uczestnictwo w szkoleniach. Pani G.M. uzyskała również pozytywną ocenę kwalifikacji sędziego wizytatora do spraw cywilnych, z której wynika, że odwołująca się jest osobą pracowitą, o wysokiej kulturze osobistej i posiada umiejętności pracy w zespole. Odnosząc się zaś do zarzutów Pani G.M. dotyczących oceny kwalifikacji sporządzonej przez wizytatora, Rada przywołała poglądy zaprezentowane wcześniej w uzasadnieniu uchwały KRS z dnia 13 października 2016 r.

W konkluzji Rada podniosła, iż kandydaci przedstawieni z wnioskiem o powołanie uzyskali wyższe oceny kwalifikacji niż Pani G.M. oraz wyższe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zawiera usprawiedliwionych zarzutów.

Wskazać bowiem należy, iż przepis art. 2 Konstytucji RP, przez stwierdzenie, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, nakazuje dochowanie przez Krajową Radę Sądownictwa obowiązku wszechstronnego rozpatrzenia i oceny kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich, w sposób respektujący standardy charakterystyczne dla organów demokratycznego państwa prawnego, w tym - między innymi - zasadę ochrony zaufania obywatela do państwa. Zgodnie z art. 60 Konstytucji RP, obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Z kolei art. 32 Konstytucji PR statuuje zasadę równości wszystkich wobec prawa i równości traktowania wszystkich przez władze publiczne oraz zakazuje dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS, do kompetencji Rady należy rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich oraz - będące wynikiem realizacji tego zadania - podjęcie uchwały w przedmiocie przedstawienia lub nieprzedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie sędziego. Przepis art. 33 ust. 1 ustawy o KRS zobowiązuje zaś Radę, aby przed podjęciem opisanej wyżej uchwały wszechstronnie rozważyła sprawę, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeśli zostały złożone. Z kolei, gdy na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, to najpierw zespół członków Rady, wyznaczony w trybie przewidzianym w art. 31 ustawy o KRS, opracowuje listę rekomendowanych kandydatów kierując się przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście, zgodnie z normą art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia

doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów. Następnie Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy o KRS, rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie i podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów. Uchwała ta wymaga uzasadnienia (art. 42 ust. 1 ustawy o KRS) i uczestnik postępowania toczącego się przed Radą, na podstawie art. 44 ustawy o KRS., ma prawo wnieść od niej odwołanie do Sądu Najwyższego.

Kognicja Sądu Najwyższego w takiej sprawie ogranicza się jednak do zbadania zgodności zaskarżonej uchwały z prawem, przy odpowiednim stosowaniu przepisów postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej. Odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej oznacza w szczególności, że granice rozpoznawania przez Sąd Najwyższy sprawy zainicjowanej odwołaniem uczestnika postępowania przed Radą są limitowane zakresem zaskarżenia uchwały oraz podstawami odwołania. Należy w tym miejscu podkreślić, że Sąd Najwyższy nie zastępuje Rady w jej ustawowo wyznaczonym zadaniu, polegającym na rozpatrzeniu i ocenie kandydatów do pełnienia urzędu sędziego i dlatego nie przeprowadza powtórnego badania kwalifikacji zawodowych i moralnych kandydata do pełnienia urzędu sędziego (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2010 r., III KRS 6/10, OSNP 2012 nr 1-2, poz. 25; z dnia 8 czerwca 2011 r., III KRS 6/11, LEX nr 1095942; z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/11, LEX nr 1001316; z dnia 20 września 2011 r., III KRS 15/11, LEX nr 1108553 i z dnia 15 grudnia 2011 r., III KRS 12/11, LEX nr 1106742). Innymi słowy, Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydata na sędziego (nie weryfikuje dokonanego przez Radę wyboru kandydata na urząd sędziego według reguł zasadności) i jedynie rozstrzyga o zgodności zaskarżonej uchwały z prawem, będąc związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi jej podstawę. Jeżeli więc odwołujący się nie wskaże uzasadnionych zarzutów, które potwierdzałyby rzeczywiste stosowanie wobec jego kandydatury nierównych lub dyskryminujących go kryteriów dostępu do wakującego stanowiska sędziowskiego

w porównaniu do innych kandydatur rozpatrywanych w tej samej procedurze konkursowej, to samo subiektywne poczucie pokrzywdzenia tego kandydata nie stanowi usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały o nieprzedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie na wolne stanowisko sędziowskie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., III KRS 21/12, LEX nr 1619766).

W rezultacie, nie można zgodzić się z odwołującą, że Rada nie dokonała oceny jej kandydatury w oparciu o wszechstronnie rozważony materiał źródłowy. Rada uznała, że spośród kandydatów ubiegających się o obsadę wolnego stanowiska sędziowskiego, kandydatura odwołującej się nie będzie przedstawiona Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia tego urzędu przede wszystkim dlatego, że - działając stosownie do art. 37 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa - dokonała w procedurze konkursowej wyboru innych (najlepszych) kandydatur spośród wszystkich osób zgłaszających się do objęcia wolnego stanowiska.

W szczególności, Rada, wskazując na kompetencje odwołującej się do objęcia stanowiska sędziego sadu okręgowego, podała, iż kryteriami różnicującymi kandydatów były: oceny kwalifikacji oraz oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.

W sprawie bezsporne jest zaś, iż Pani G.M. nie wykorzystała, oznaczonego w treści art. 57a^h § 4 u.p.s.p., prawa do złożenia prezesowi sądu uwag do oceny kwalifikacji w terminie siedmiu dni od daty zamieszczenia oceny kwalifikacji w systemie teleinformatycznym. Jak wynika z treści jej pisma z dnia 23 listopada 2016 r. podjęła tę decyzję celowo. Motywy tej decyzji nie mają znaczenia, ważny zaś jest jej skutek. Otóż bowiem, Prezes Sądu Apelacyjnego w [...], przedstawiając kandydaturę Pani G.M. na wolne stanowiska sędziów Sądu Okręgowego w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., wraz z oceną jej kwalifikacji dokonanej przez sędziego wizytatora do spraw cywilnych do zaopiniowania Kolegium Sądu Apelacyjnego, a następnie Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów Apelacji, nie mógł przedstawić uwag Pani G.M. do oceny kwalifikacji, gdyż takowe nie zostały przez nią zgłoszone w toku postępowania w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r.

Co oczywiste, uwagami tymi nie dysponowała również Rada, co oznacza, iż

nie mogła ich ocenić w trybie art. 33 ust. 1 ustawy o KRS. Zgłoszenie tych uwag dopiero w odwołaniu od uchwały z dnia 26 lipca 2016 r. stanowi wobec tego bezpodstawną próbę przeniesienia kompetencji Rady na Sąd Najwyższy, co mogłoby oznaczać naruszenie uprawnień i kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa, wynikających z art. 179 Konstytucji RP oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS.

Co więcej, brak podstaw by kwestionować zaprezentowane przez KRS twierdzenie, że okoliczności powoływane przez odwołującą się w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2015 r. znane były Radzie także w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2016 r.

Członkowie zespołu Rady, analizując kandydaturę Pani G.M., mieli na względzie, że w jej referacie pozostawała jedna sprawa, w której w grudniu 2013 r. stwierdzono przewlekłość postępowania w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Uwzględnili również problematykę różnicowania obciążenia orzeczniczego sędziów pełniących i nie pełniących funkcji administracyjnych w strukturach wymiaru sprawiedliwości, a w konsekwencji oceny ich kwalifikacji.

Skarżąca nie neguje przy tym, iż ocena kwalifikacji w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2016 r., wobec wskazania przez nią częściowo innych sygnatur, niż będące podstawą poprzedniej opinii w procedurze dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2015 r., była uzupełniającą oceną kwalifikacji.

Na marginesie należy zauważyć, że uwagi do ceny, z którymi odwołująca się wystąpiła w piśmie z dnia 15 maja 2015 r., były zapewne brane pod uwagę przez Kolegium Sądu Apelacyjnego oraz Zgromadzenie Ogólne Sędziów Apelacji i następnie przez Krajową Radę Sądownictwa w procedurze dotyczącej obsadzenia

dwóch wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2015 r., nie przynosząc Pani G. M. spodziewanych efektów. Jest to dodatkowy argument, wzmacniający twierdzenie, iż Pani G.M., należycie dbając o własne interesy (czego można oczekiwać od sędziego kandydującego na wyższe stanowisko sędziowskie), powinna złożyć w terminie opisanym w ustawie ewentualne uwagi do oceny kwalifikacji sporządzonej na użytek procedury dotyczącej obsadzenia dwóch wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2016 r.

Wracając do powołanych w odwołaniu zarzutów, stwierdzić trzeba, iż Rada - w oparciu o wszechstronnie rozważony materiał dowodowy - dokonała pozbawionej cech arbitralności i dowolności oceny kandydatury odwołującej się na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w [...], z zastosowaniem właściwych, niedyskryminujących kryteriów. W kwestii wyboru właśnie dwóch najwyżej ocenionych kandydatów Rada obszernie umotywowała swoje stanowisko w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, przytaczając zarazem wyniki głosowania przeprowadzonego w odniesieniu do poszczególnych kandydatur. Jak zaś wskazano w uzasadnieniu uchwały, odwołująca się na posiedzeniu Rady nie otrzymała ani jednego głosu poparcia, przy 18 głosach „wstrzymujących się”. Innymi słowy, Rada mając na względzie dorobek zawodowy odwołującej się a także inne jej przymioty, doszła do przekonania, że z perspektywy dobra wymiaru sprawiedliwości kandydatury wybranych przez nią osób są „lepsze”, niż „gorsze” kandydatury odwołującej się i pozostałych osób uczestniczących w przedmiotowej procedurze konkursowej. Dokonany w ten sposób wybór wymyka się spod kontroli Sądu Najwyższego.

Z przedstawionych względów - wobec niewykazania, że uchwała Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 lipca 2016 r. w zaskarżonej części jest sprzeczna z prawem - Sąd Najwyższy oddalił odwołanie na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS.